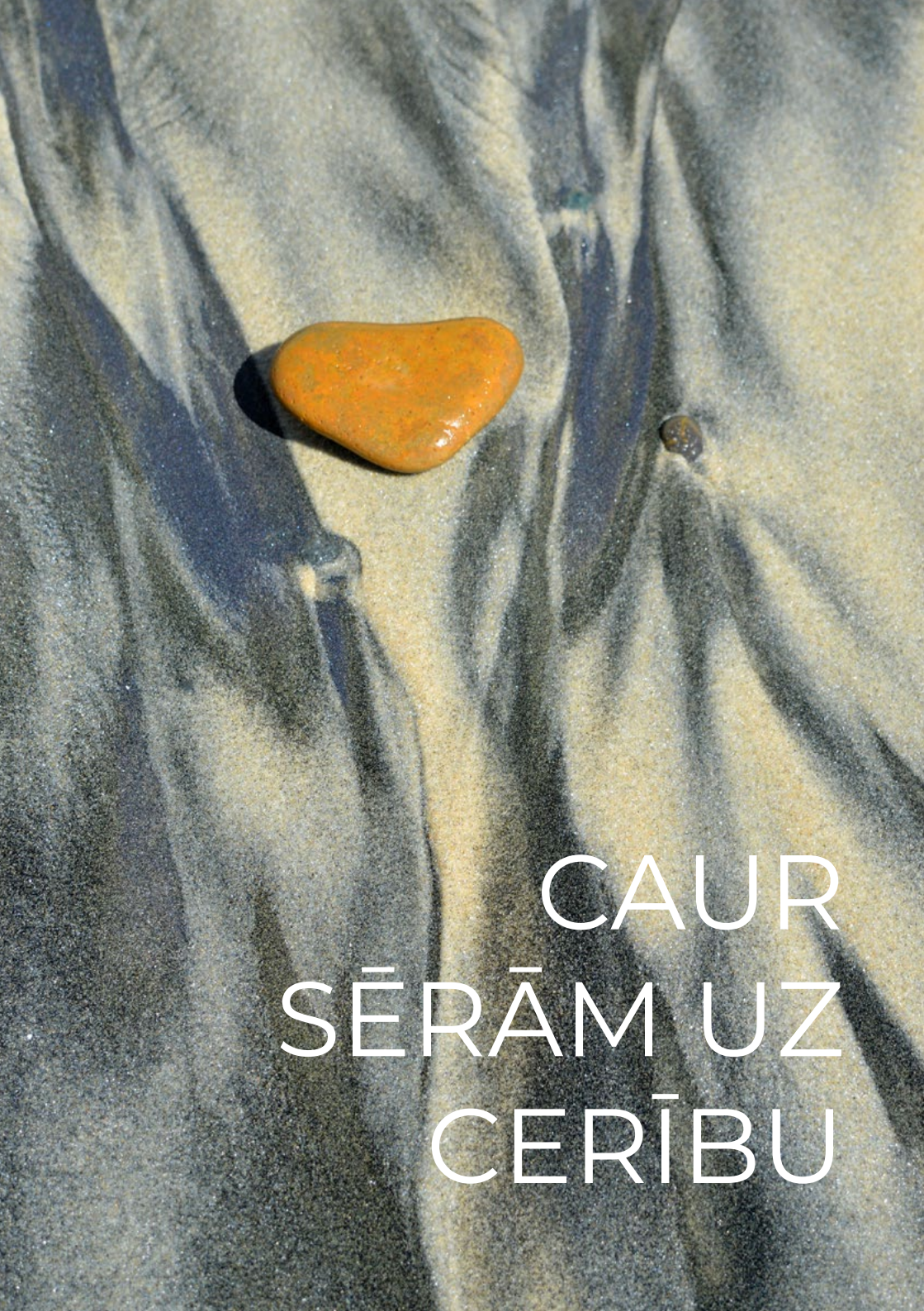

CAUR SĒRĀM UZ CERĪBU

Šajā brīdī...

Rīgas Austrumu klīniskās universitātes slimnīcas darbinieki, kuri rūpējās par jūsu tuvinieku, izsaka visdziļāko līdzjūtību Jums un Jūsu ģimenei šajā smagajā laikā. Lai arī šis laiks ir skumjās tīts, mēs vēlamies, lai cerību un dziedināšanas ceļš būtu iespējams.

Iespējams, ka šajā brīdī Jūs sev vaicājat – "Ko lai es tagad iesāku? Kas man ir jādara šobrīd, kad esmu zaudējis sev tuvo cilvēku? Kā man dzīvot tālāk?"

Kapelānu dienests ir sagatavojis īsu ceļvedi, lai palīdzētu Jums atrast virzību tuvākajās dienās un, iespējams, atbildēt uz Jums svarīgiem jautājumiem. Šis ceļvedis sniedz praktiskus padomus, kas jādara pēc tuvinieka nāves, un informāciju par dziedināšanas ceļu. Varbūt Jūs vēlaties šo ceļvedi izlasīt tagad vai arī ielūkoties tajā vēlāk.

Mēs no sirds vēlamies Jums sniegt atbalstu šajā laikā.
Ja vēlaties runāt personiski ar kapelānu, lūdzu zvaniet:

Stacionārs "Gaiļezers"	**26487679**
Stacionārs "Latvijas Onkoloģijas centrs"	**22480727**
Stacionārs "Biķernieki"	**28794563**
Stacionārs "Latvijas Infektoloģijas centrs"	**28751979**
Stacionārs "Tuberkulozes un plaušu slimību centrs"	**26395859**

Ar visdziļāko līdzjūtību,

Rīgas Austrumu klīniskās universitātes slimnīcas Kapelānu dienests

KAS MAN JĀDARA?

Medicīniskās apliecības par nāves cēloni saņemšana.

To ir iespējams saņemt:

- Slimnīcas nodaļā, kurā pacients ir miris.
- Gadījumā, ja ir veikta mirušā autopsija, tad mūsu slimnīcas Patoloģijas centra morga reģistratūrā (Hipokrāta ielā 2/K5, ieeja F1 (no ēkas iekšpagalma), darba laiks 8:00-15:30, tālrunis 67536036).
- Gadījumā, ja ir veikta tiesu medicīniskā ekspertīze, medicīnisko apliecību par nāves cēloni var saņemt Valsts tiesu medicīnas ekspertīzes centrā.
  Tālrunis uzziņām 67536003.

Miršanas apliecības saņemšana.

Ar medicīnisko apliecību par nāves cēloni, mirušā personu apliecinošu dokumentu un savu pasi vai identifikācijas karti Jums jādodas uz jebkuru dzimtsarakstu nodaļu, lai saņemtu miršanas apliecību. Arī apbedīšanas biroji par papildus samaksu palīdz formalitāšu kārtošanā.

Kontaktējieties ar tiem cilvēkiem, kuri patiesi var būt Jūsu atbalsts!

Ja Jūs pats neesat gatavs sazināties ar viņiem, varbūt ir kāds, kurš vēlētos Jums palīdzēt to izdarīt.

Ar visiem nav jākontaktējas uzreiz. Dariet to pakāpeniski, izvērtējot praktiskās prioritātes un iekšējās vajadzības.

Šie cilvēki varētu būt:

- **Ģimenes locekļi un tuvi draugi**.
  Dalieties ar viņiem sēru vēstī un esiet atvērti viņu palīdzībai un klātbūtnei. Daudzreiz cilvēki vaicās, kā Jums var palīdzēt. Iesakām jau pirms zvana pārdomāt, kādas patiesi ir Jūsu vajadzības un kas ir grūti paveicams vienam. Uzrakstiet savas vajadzības un, kad cilvēki vaicā, dodiet viņiem konkrētus ieteikumus, kā viņi var palīdzēt.

- **Jūsu vai Jūsu piederīgā garīdznieks vai garīgā atbalsta persona.** Ja vēlaties, lai šis cilvēks izvada Jūsu tuvinieku pēdējā gaitā, dariet to viņam zināmu un norunājiet tikšanos savlaicīgi, pat pirms Jūs runājat ar apbedīšanas biroju. Šis cilvēks, iespējams, arī varēs Jums sniegt garīgu un emocionālu atbalstu. Ir konfesijas, kuras notur Svēto Misi, dievkalpojumus un aizlūgumus par mirušo un tuviniekiem.

- **Apbedīšanas biroja darbinieki**.
  Izvēlieties pēc saviem ieskatiem apbedīšanas biroju. Dariet zināmu par savu zaudējumu un pārrunājiet Jūsu vēlmes un turpmākos soļus. Izvadīšana vai atvadīšanās ceremonija ir domāta ne tikai mirušajai personai, bet jo īpaši tuviniekiem un draugiem. Atvadīšanās rituāli palīdz mums uzticēt mūsu mīļo cilvēku mūžīgam mieram, atvadīties un izdzīvot sēras. Tie arī ir veids, kā mēs varam paust savu pateicību mirušajam un godāt aizgājēja dzīves devumu.

  Apbedīšanas birojs piedāvās Jums izvadītājus. Jūs varat izvēlēties no viņu piedāvājuma vai arī pieaicināt savu izvadītāju. Jebkurā gadījumā sagatavojiet tuvinieka dzīves stāstu, apkopojot tās lietas, kuras ir patiesi būtiski un nozīmīgi minēt izvadīšanā. Apbedīšanas birojs Jums piedāvās muzikālā pavadījuma iespēju, vai arī Jūs varat izvēlēties paši savu mūziķi.

- **Jūsu un mirušā tuvinieka darba devēji un darba kolēģi**.
  Sazinieties ar darba devēju. Darba likums paredz darbinieka tiesības uz divām apmaksātām darba dienām sakarā ar tuva ģimenes locekļa nāvi. Brīvdienu nepieciešamība piesakāma Jūsu darba devējam rakstiski. Atgādinām, ka darba vietā ir būtiski painteresēties arī par iespējām saņemt finansiālu atbalstu (bēru pabalstu), papildu brīvdienas u.c.

- **Bērnu skola.**
  Attiecināms uz cilvēkiem, kuriem ir bērni skolas vecumā, kuriem var būt nepieciešamas brīvas dienas.

- **Jūsu un Jūsu tuvinieka ģimenes ārsts.**
  Jūsu ģimenes ārsts, iespējams, var palīdzēt Jums šajā kritiskajā laikā, sniedzot atbalstu arī Jūsu psihoemocionālās veselības veicināšanai. Atgādinām, ka Jūs varat neatkarīgi vērsties pēc atbalsta pie psihologa, lai saņemtu līdzgaitniecību sēru procesā. Īpaši tas iesakāms gadījumos, ja sēru process ir komplicēts.

Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra

Šeit Jūs varat saņemt informāciju par pabalstiem:

- Apbedīšanas pabalsts.
- Pabalsts mirušā pensijas saņēmēja laulātajam vai partnerim.
- Nesaņemtā maksājuma izmaksa VSAA pakalpojuma saņēmēja nāves gadījumā.

Iestādes kontakti: +371 64507020;
pasts@vsaa.gov.lv
Lāčplēša iela 70a, Rīga, LV-1011

Pašvaldība

Pašvaldībās var būt pieejams apbedīšanas pabalsts, kura apmērs un saņemšanas nosacījumi var atšķirties. Jautājiet pašvaldības sociālajam dienestam.

Apdrošinātājs

Jāvēršas gadījumā, ja Jums vai Jūsu tuviniekam ir bijusi apdrošināšanas polise.

Notārs

Jums personīgi ir pašam jāizrāda iniciatīva, piesakoties mantojumam, kā arī lai risinātu citus juridiskos jautājumus. Informācija ir atrodama interneta vietnē www.latvijasnotars.lv.

APGLABĀT VAI KREMĒT?

Šī lēmuma pieņemšanai Jums varētu palīdzēt atbildes uz šādiem jautājumiem:

- Vai Jūsu tuvinieks ir izteicis savu vēlmi par apbedīšanu? Aicinām tās respektēt.
- Ja tas nav pārrunāts, kāda ir Jūsu sirds intuīcija, ko Jūsu tuvinieks būtu vēlējies?
- Vai ir ģimenes kapi? Vai tajos ir pieejama kapa vieta (vai vieta kremācijas urnas apbedīšanai)?
- Vai Jūsu tuvinieka ticība vai garīgā prakse iesaka konkrētu apbedīšanas veidu?
- Vai Jums ir svarīgs attālums nokļūšanai līdz kapa vietai?
- Kādas ir Jūsu finansiālās iespējas?

Sēru dziedināšanas ceļš

Sēras ir kā ceļojums, kurā neviens labprātīgi negrib doties, bet tas ir tik būtisks, lai dziedināšana notiktu. Sēras nevar apiet, tām nevar tikt pāri. Vienīgais dziedinošais veids ir iziet tām cauri, lai atgūtu savu veselumu un atklātu veidu, kā būt šajā pasaulē tad, kad mūsu mīļotais cilvēks ir aizgājis mūžībā. Dziedināšana un iekšējā brīvība ir iespējama tikai tad, ja sēras atzīstam un palīdzam tām atrast veidu kā izpausties.

SĒRU RAKSTURS

Sēras var būt ar dažādu intensitāti un ilgumu.

Jo ciešāka ir bijusi mūsu emocionālā un garīgā saite ar aizgājēju, jo dziļākas būs mūsu sēras. Dodiet sev vajadzīgo laiku!

Sēras ietekmē visu mūsu būtību: dvēseli, garu un ķermeni.

Sēras izpaužas visos mūsu būtības līmeņos: fiziski, emocionāli un garīgi. Lūk daži piemēri:

- izmaiņas miega ciklā un apetītes līmenī;
- krasas garastāvokļa svārstības;
- imunitātes pazemināšanās;
- sajūta, ka asaras nekad nebeigsies un šādi būs vienmēr (zaudējums pēc sava rakstura ir visu pārņemošs);
- liels nogurums un koncentrēšanas spējas vājums;
- sajūta, ka joprojām dzirdam zaudētā cilvēka balsi un izjūtam viņa klātbūtni;
- dziļas ilgas pēc zaudētā cilvēka;
- rodas jauni garīga rakstura jautājumi. Uz šiem jautājumiem mēs parasti neatrodam vieglas atbildes, bet tās atnāk īstajā laikā.

"Esiet pacietīgi ar sevi, ar to, kas Jūsu sirdīs nav vēl atrisināts. Mēģiniet iemīlēt savus jautājumus, kā vēl aizslēgtas istabas un grāmatas, kas rakstītas svešā valodā. Nemeklējiet atbildes šobrīd. Šobrīd atbildes pie Jums vēl nevar atnākt, jo Jūs tās vēl nevarat izdzīvot, un aicinājums ir izdzīvot pilnīgi visu. Šobrīd ir jāizdzīvo jautājumi. Varbūt pamazām, pat nemanot, piedzīvosiet atbildi kādā tālā dienā."
(Rainers Marija Rilke)

Lai arī ko Jūs izjustu, esiet maigi un žēlsirdīgi pret sevi! Sēras ieved cilvēku pārsteidzošu un jaunu izjūtu pasaulē, kura ir jāapgūst un jāiepazīst.

Sērām ir daudzas dimensijas.

Cilvēki, kuri ir zaudējuši tuvāko, bieži arī zaudē daļu no savas identitātes, piederības, drošības sajūtas un sapņiem. Mēs sērojam par to, kas vairs nebūs, un arī par to, kas varēja būt, bet nekad nepiepildīsies. *"Zaudējot, tikai tagad novērtēju, kas man bija dārgs, un arī redzu tās iespējas, kuras mēs attiecībās palaidām garām. Es nožēloju, ka biju pārāk aizņemts..."* (Anonīms tuvinieks)

Sēras ir neparedzamas un pārsteidzošas.

Zaudējot dārgu cilvēku, mēs, iespējams, atklāsim sevī tādas reakcijas, kuras līdz šim mums bijušas svešas. Sēru ceļojums ved cauri dažādām stadijām: dusmām, mēģinājumiem kaulēties, skumjām un visbeidzot pieņemšanai. Emocijas plūst cauri mūsu ķermenim ar tādu spēku, un tas var mūs šokēt. Mēs piedzīvojam to, cik liels ir zaudējuma sāpju spēks. Kāda ģimenes locekļa vārdi: *"Es saprotu, ka viņai ir labi un viņa ir mūžībā, bet kāpēc es raudu?"* Lai arī ar prātu mēs saprotam notiekošo, bet sirdij ir vajadzīgs laiks. Sēras mūs var pārsteigt visnegaidītākajos mirkļos. It

kā netieši atgādinājumi par aizgājēju, kā piemēram, dziesma, smarža, cilvēku laipnība, atmiņa mūs var dziļi saviļņot. Īpaši grūtas var būt svētku un svinamās gadadienas. Pieņemiet to, ko jūtat, un plānojiet sev atbalstu, proti, kurš Jums būs līdzās.

Sēras bieži ienes mūsu dzīvē apjukuma un sevis "pazaudēšanas" sajūtu.

Bieži pasaule tādu, kādu mēs to pazīstam, var pilnīgi mainīties līdz ar piedzīvoto zaudējumu. Arī tas, kā mēs izprotam sevi, var mainīties. Ir būtiski dot sev laiku, lai sāktu orientēties jaunajā dzīves realitātē. Mums ir jāpieņem šīs dzīves lielās izmaiņas ar pacietību, un vienkārši jāturpina darīt to, ko zinām un protam. Iesakām nesteigties ar jaunu lēmumu pieņemšanu un krasām pārmaiņām.

Sēras ir viļņveidīgas kā jūra.

Kad nāk skumju vilnis, ļaujieties tam! Raudiet, atrodiet veidu kā izpaust sēras. Kad sēru vilnis noplok, novērtējiet dāvināto mieru līdz nākamajam vilnim. Ar laiku sēru viļņu biežums un intensitāte jeb stiprums mazināsies.

Sēru sāpes sevī satur neizmērojamu enerģiju un tām ir vajadzīga kustība.

Sāpēm ir jāpārvietojas no mūsu iekšpuses uz āru. Tām ir jāatrod veselīga izpausme. Mēs palīdzam sāpēm plūst uz priekšu ar asarām, dalīšanos, dienasgrāmatas rakstīšanu, mākslu, kustību, deju, lūgšanu, mūziku, uzkopšanu, organizēšanu, fizisku darbību un atvadīšanās rituāliem.

Sāpes vēlas būt kustībā, būtiskākais ir neaizsprostot tām ceļu un ļaut tām veselīgi izpausties. Ieslogotas sāpes mūs ar laiku izposta no iekšienes.

> *"Sāpēm ir vajadzīgs plūst un pārvietoties, lai tās pārveidotos. Tās vienīgi pārveidojas, ja top izdzīvotas. Ja tām tiek liegta šī kustība, tās ietekmēs visu mūsu turpmāko dzīvi un izvēles."* (Paula D'Arsija)

Sēras pamodina neizdzīvotus pagātnes pārdzīvojumus.

Bieži zaudējuma rezultātā "uzpeld" augšā daudzas pagātnes zaudējumu sāpes, kuras nav bijušas veselīgi izdzīvotas.

> *"Akūtas sēras ir kā prožektors, kas iespīd noslēptajos sirds stūros un atklāj visu, kam ir nepieciešama papildus dziedināšana vai kas nebija pienācīgi atrisināts pagātnē. Šī ir iespēja ne tikai dziedināt tagadni, bet arī pagātni."* (Paula D'Arsija)

Zaudējums mūs nostata izvēļu priekšā, proti, mums katram ir izvēle, ko mēs darām ar savām bēdām, tomēr vienīgais veids, kā mēs varam nokļūt pie vēlamā rezultāta, ir mūsu aktīva piedalīšanās dziedināšanas ceļā.

Daudzi cilvēki cīnās ar vainas sajūtu.

Nereti mūs urda iekšējs jautājums: "Kā būtu bijis, ja es būtu rīkojies citādāk? Kā būtu bijis, ja mans mīļotais cilvēks būtu bijis citā vietā un laikā?" Šie jautājumi ir daļa no normāla sēru procesa. Tomēr ar laiku ir būtiski saprast, ka šo jautājumu pamatā ir ilūzija, ka mēs varam visu kontrolēt un ka mēs prasām no sevis neiespējamo: zināt to, ko mums nebija un nebūs iespējams zināt. Ir arī jāsaprot tas, ka, turpinot vainot sevi, mēs izvairāmies no sērām. Ar laiku šī vainas sajūta būs pazemīgi jāatlaiž, apzinoties savu iespēju robežas un ļaujoties Dieva žēlastībai. Ir būtiski arī lūgt pēc piedošanas (sev, aizgājējam, citiem, Dievam) un tad atlaist jeb saņemt piedošanu. Sēru pārdzīvošana nozīmē gan atbrīvot sevi no atbildības par to, ko nevaram ietekmēt, gan izlīgt ar izvēlēm, kuras esam veikuši un nevaram vairs mainīt.

KĀ NOTIEK DZIEDINĀŠANA?

Dievs dziedina caur mīlošo, skaisto un patieso.

Mīlošais

Ir būtiski saprast, ka mēs sērojam, jo mīlam, un mīlestība ir arī vienīgais, kas var mūs dziedināt. Pieņemta mīlestība un mīlestība vien pārtrauc sāpju ciklu. Ir tik būtiski atļaut citiem un Dievam mūs mīlēt sāpju vidū, lai arī bieži ir grūti uzticēties un ļauties. Iesakām katru dienu piefiksēt to, kā Dievs nāk tieši pie Jums. Tas var notikt caur tuvinieku vai svešinieku, negaidītu labestību, Svēto Rakstu vietu, skaistu saullēktu vai putna dziesmu. Iespējamības ir bezgalīgas.

Iesakām pārdomāt atbildes uz sekojošajiem jautājumiem: "Kādu dzīvi mans mīļotais cilvēks man novēlētu?", "Kā es varu dzīvot sava aizgājušā dēļ?". Tā pati mīlestība, kas mūs ir "atstājusi", var arī mūs dziedināt un iedvesmot. Sievietes vārdi, kura zaudēja savus tuviniekus Holokaustā:

> *"Bet tagad es zinu, ka varu nevis nomirt savu aizgājušo dēļ, bet gan dzīvot viņu dēļ. Un savu bērnu un mazbērnu, un mazmazbērnu dēļ – visu to man mīļo cilvēku dēļ, kuri joprojām ir šeit."* (Edīte Eva Egere)

Skaistais

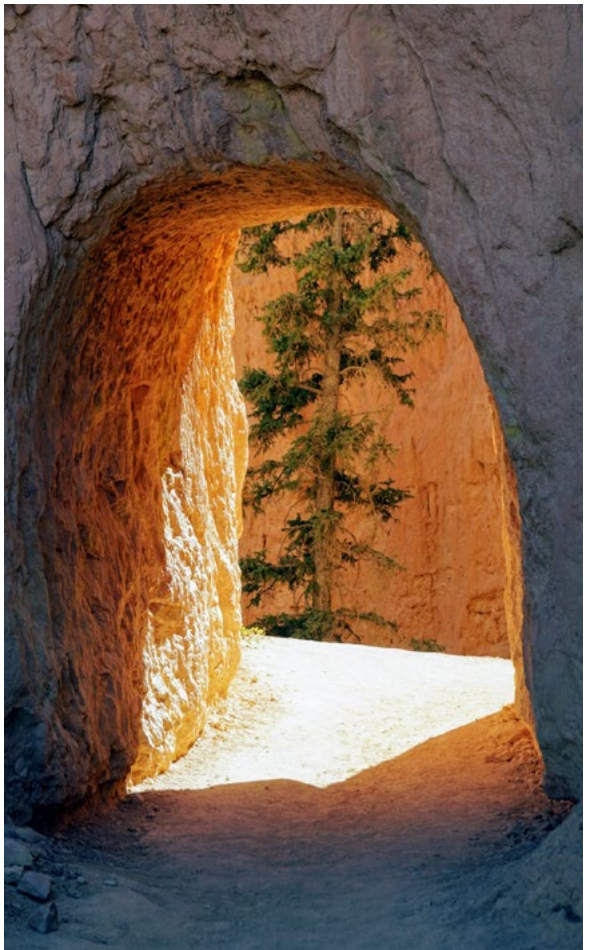
Skaistais ir viens no visietekmīgākajiem veidiem, kā Dievs dziedina mūs. Bieži vien daba, mūzika, ceļojumi, uguns liesma sniedz lielāku dziedināšanu nekā vārdi vai padomi. Skaistajā ir apslēpta dziedināšanas mistērija netiešā veidā. Dievs ir apslēpts patiesi skaistajā un dabīgajā. Apzināti pavadīt laiku skaistā vidē ir vislielākais pakalpojums, ko mēs varam sev sniegt.

> *"Trīs dienas pēc sava zaudējuma es vienkārši sēdēju uguns priekšā un ļāvu tai sildīt manu sastingušo dvēseli."* (Anonīms tuvinieks)

Patiesais

Zaudējuma sāpes rada ļoti unikālu situāciju, proti, cilvēka sirds kā maizes garoza pārplīst un tajā var ienākt kas pilnīgi jauns. Dieva mīlestība vienmēr ilgojas ielīt šajos atvērumos. Ja Jūs būsiet atvērti, Dievs atklās daudz jaunas patiesības par Sevi un Jums pašiem.

Ciešanas nereti rada ilūziju, ka Dievs ir tālu vai pat pret mums un ka pati dzīve "saceļas" pret mums. Ir būtiski atcerēties, ka slimība vai negadījumi paņem mūsu mīļotos cilvēkus, bet Dievs, savukārt, uzņem viņus. Ir būtiski pavaicāt sev: "Kas ir patiesība?". "Dievs ir mīlestība." (1 Jāņa vēstule 6:14) Vai atļausim Dieva mīlestībai mūs iznest cauri vistumšākajiem mirkļiem? Vai atvērsim sevi patiesībai, ka dzīve ir trausla, bēgoša, grūta, bet joprojām skaista? Vai mēs noticēsim, ka Dievs ir par mums? Vai uzdrīkstēsimies sacīt: "JĀ" tam, kas mūs joprojām aicina dziļi sirdī?

“Sāpēs mūsu sirds “garoza” tiek pārlauzta un Dievs izmanto šo iespēju ielīt šai atvērumā. Un šī ir tā mīlestība, kas mums dod spēku turpināt iet uz priekšu. Neatkarīgi, cik liela ir mūsu brūce, dievišķā klātbūtne mūsos ir lielāka. Mīlestība neatceļ mūsu problēmas un sāpes, bet gan iekļūst tajās, un pārvērš gan tās, gan mūs no iekšienes.” (Paula D’Arsija)

Vēlot jums dziedināšanu,
Austrumu Slimnīcas
kapelāni

LŪGŠANA

Kungs Jēzu Kristu, Tu zaudēji savu
mīļoto audžutēvu, svēto Jāzepu;

Tu raudāji par sava drauga Lācara nāvi;

Un no Sava Krusta Tu redzēji savas Mātes Marijas bēdas.

Uzlūko mani manās bēdās un pieskaries
manai ievainotajai sirdij.

Sveicini visus manus mirušos tuviniekus Tavā valstībā,
un palīdzi man tos nodot Tavai žēlsirdīgajai mīlestībai.

Dāvā man mieru ciešanās,
drosmi zaudējumā un cerību bēdās.

Piepildi mani ar spēku, kas man vajadzīgs,
lai nodzīvotu šo dienu.

Palīdzi man atcerēties, ka Tu mani nekad nepametīsi,
ka Tu mani nekad neaizmirsīsi un ka Tavs skatiens mani
pavadīs šajā ciešanu un pārbaudījumu laikā.

Es dodu Tev savas asaras, un
es Tev dodu savu ievainoto sirdi.

Saņem tos maigi. Āmen.

(Priesteris Džozefs M. Espers)

Svēto Rakstu vietas

Psalms 34:19

“Tas Kungs ir tuvu tiem, kam salauztas sirdis; Viņš glābj tos, kuru gars ir satriekts.”

2. Korintiešiem 1:3-4

“Lai svētīts ir mūsu Kunga Jēzus Kristus Dievs un Tēvs! Viņš ir līdzjūtīgais Tēvs un visa mierinājuma Dievs. Viņš ir tas, kurš mūs mierina visās mūsu grūtībās, lai mēs varētu mierināt citus cilvēkus, kuri ir nonākuši grūtībās. Mēs piedāvājam to pašu mierinājumu, ko paši saņēmām no Dieva.”

Mateja evaņģēlijs 5:4

“Svētīgi sērojošie, jo viņi tiks iepriecināti.”

Psalms 73:26

“Nīks mana miesa un sirds, bet Dievs ir manas sirds spēks un mana daļa mūžīgi.”

Romiešiem 14:8

“Ja mēs dzīvojam, mēs dzīvojam Tam Kungam; un, ja mēs mirstam, mēs mirstam par Kungu. Tātad, vai mēs dzīvojam vai mirstam, mēs piederam Tam Kungam.”

Psalms 23:4

“Kaut es staigāju pa tumšāko ieleju, es nebīstos no ļauna, jo tu esi ar mani; tavs zizlis un spieķis, tie mani mierina.”

Jāņa evaņģēlijs 11:25-26

“Jēzus viņai sacīja: Es esmu augšāmcelšanās un dzīvība. Kas man tic, tas dzīvos, kaut arī mirs; un tas, kas dzīvo, ticot man, nemirs nemūžam. Vai tu tam tici?”

Ecehiēla 39:15,16a

“Es pats būšu Savu avju gans, un Es pats tās saguldīšu, saka Dievs Tas Kungs, nomaldījušās Es uzmeklēšu, noklīdušās Es salasīšu un atgādāšu atpakaļ, ievainotās pārsiešu un slimās dziedināšu...”

Mateja evaņģēlijs 11:28-30

“Nāciet pie Manis visi, kas esat noguruši un apgrūtināti, es jūs atvieglināšu. Ņemiet uz sevi manu jūgu un mācieties no manis, jo es esmu lēnprātīgs un sirdī pazemīgs, un jūs atradīsit atpūtu savām dvēselēm. Jo mans jūgs ir viegls un mana nasta viegla.”

Psalms 147:3

“Viņš dziedina tos, kam salauztas sirdis, un apsaitē viņu brūces.”

Romiešiem 8:38-39

“Jo es esmu pārliecināts, ka ne nāve, ne dzīvība, ne eņģeļi, ne dēmoni, ne tagadne, ne nākotne, ne kādi spēki, ne augstums, ne dziļums, ne kas cits visā radībā nevar šķirt mūs no Dieva mīlestības, kas ir Kristū Jēzū, mūsu Kungā.”

5. Mozus 31:8

“Bet Tas Kungs ir tas, kas iet tev pa priekšu! Viņš ir tas, kurš būs ar tevi! Viņš tevi nepievils. Viņš tevi nepametīs. Tāpēc nebaidies un nebaiļojies!”

Jesajas grāmata 66:13a

“Kā māte mierina savu bērnu, tā es mierināšu jūs...”

Jeremija grāmata 29:11

“Es zinu savus nodomus, ko es jums esmu iecerējis, saka Kungs, miera nodomus, ne ļaunus – es došu jums nākotni un cerību!”

Salamans mācītājs 3:1-8 RT65

“Katrai lietai ir savs nolikts laiks, un katram īstenošanai paredzētam nodomam zem debess ir sava stunda. Savs laiks piedzimt, savs laiks mirt, savs laiks dēstīt, un savs laiks dēstīto atkal izraut. Savs laiks kādu nogalināt, un savs laiks kādu dziedināt; savs laiks ko noplēst, un savs laiks ko uzcelt. Savs laiks raudāt, un savs laiks smieties; savs laiks sērot, un savs laiks diet. Savs laiks akmeņus mest, un savs laiks tos salasīt; savs laiks apkampties, un savs laiks, kad šķirties. Savs laiks ir ko meklēt, un savs laiks ko pazaudēt; savs laiks ir ko glabāt, un savs laiks ko galīgi atmest. Savs laiks ir ko saplēst, un savs laiks atkal to kopā sašūt; savs laiks klusēt, un savs laiks runāt. Savs laiks mīlēt, un savs laiks ienīst; savs laiks karam, un savs laiks mieram.”

aslimnīca
RĪGAS AUSTRUMU KLĪNISKĀ UNIVERSITĀTES SLIMNĪCA

Stacionārs “Gaiļezers”	**26487679** **67042728**
Stacionārs “Latvijas Onkoloģijas centrs”	**22480727**
Stacionārs “Biķernieki”	**28794563**
Stacionārs “Latvijas Infektoloģijas centrs”	**28751979**
Stacionārs “Tuberkulozes un plaušu slimību centrs”	**26395859**

Visas tiesības aizsargātas
© „Aslimnīcas Mācību centrs”, 2024
Foto autore: Liena Apšukrapša